

Ang Regalo Ng Mga Wika

Si Cristo ay nagbigay ng isang komisyon sa Kanyang hinirang na mga apostol upang dalhin ang liwanag ng ebanghelyo na ipinagkatiwala sa mga Hebreo sa buong mundo sa kadiliman ng kamalian.

“At sinabi Niya sa kanila, Humayo kayo sa buong sanlibutan, at ipangaral ang ebanghelyo sa bawat nilalang. Ang sumasampalataya at mabautismuhan ay maliligtas; datapuwa’t ang hindi sumasampalataya ay mapapahamak. At ang mga tandang ito ay susunod sa mga naniniwala; Sa aking pangalan ay aalisin nila ang mga demonyo; magsasalita sila ng mga bagong wika ... ”
(Marcos 16: 15-17)

Ang komisyon para sa mga kalalakihan ng Galilea ay sa buong daigdig, at ang tanging pagpapagana ng Diyos ay maaaring matupad ang mga ito upang magawa ang misyon na iyon. Dahil dito, ang mga nakipagkasundo sa Diyos

ay binigyan ng awtoridad sa mga diyablo upang itapon sila sa pamamagitan ng kapangyarihan ng ebanghelyo. Binigyan din sila ng pangako na maging “nakikipag-usap sa mga bagong wika” habang hinihingi ang kanilang misyon. Gayunpaman, nagkaroon ng ilang pagkalito tungkol sa kung ano ang eksaktong kaloob na ito, at mas matatakpan ang layunin. Ang pinakamalaki at pinakamabilis na lumalagong kilusang relihiyon na nagmula sa Estados Unidos “ay ang kilusang Pentecostal. Binibigyang diin ng kilusan ang mga kaloob ng Espiritu, at sa partikular, humahawak sa isang doktrina na humihiling sa lahat ng mga mananampalataya na magsalita sa isang paraan ng dila na lumalayo mula sa simpleng pag-unawa sa regalo ng Bibliya. Ang Kasulatan ay nagpapayo sa atin, “Mga minamahal, huwag kayong maniwala sa bawat espiritu, ngunit subukan ang mga espiritu kung sila ay mula sa Diyos: dahil maraming mga huwad na

propeta ay nawala sa mundo. "(1John 4: 1) Nakikita na ang kilusan ay lumitaw sa mga bilang tulad ng napakalaking apoy, hinihingi na mayroong pinakamalinaw na account kung ano ang Ang kaloob ng mga wika ay mula sa Kasulatan. Samantalang ang artikulong ito ay hindi nagnanais na manatiling mahigpit sa isang maling kaloob ng ibang espiritu, dapat nating "masubok" ang mga espirituwal na kaloob na ito sa pamamagitan ng Biblia, at upang gawin ito, dapat maunawaan ang totoong kaloob ng mga wika. Habang sinusuri natin ang Kasulatan, ito ay magbibigay ng malinaw na liwanag sa paksa upang i-clear ang mga hindi pagkakaunawaan na maaaring umiiral tungkol sa bagay na ito. hinihingi nito na mayroong pinakamalinaw na ulat kung ano ang kaloob ng mga wika mula sa Kasulatan. Habang ang artikulong ito ay hindi nagnanais na manatiling mahigpit sa isang maling kaloob ng ibang espiritu, dapat nating "masubok" ang mga espirituwal na kaloob na ito sa pamamagitan ng Biblia, at upang gawin ito, dapat nating maunawaan ang totoong kaloob ng mga wika. Habang sinusuri natin ang Kasulatan, ito ay magbibigay ng malinaw na liwanag sa paksa upang i-clear ang mga hindi pagkakaunawaan na maaaring umiiral tungkol sa bagay na ito. hinihingi nito na mayroong pinakamalinaw na ulat kung ano ang kaloob ng mga wika mula sa Kasulatan. Habang ang artikulong ito ay hindi nagnanais na manatiling mahigpit sa isang maling kaloob ng ibang espiritu, dapat nating "masubok" ang mga espirituwal na kaloob na ito sa pamamagitan ng Biblia, at upang gawin ito, dapat nating maunawaan ang totoong kaloob ng mga wika. Habang sinusuri natin ang Kasulatan, ito ay magbibigay ng malinaw na liwanag sa paksa upang i-clear ang mga hindi pagkakaunawaan na maaaring umiiral tungkol sa bagay na ito.

ANG MGA PINAGKAKALOOb NG ESPIRITU

Sinasabi tayo sa mga titulo sa katawan ni Kristo, na may iba't ibang mga regalo bukod sa mga iyon.

"At ang Dios ay naglagay ng ilan sa iglesia, unang mga apostol, ikalawa'y mga propeta, ikatlong mga guro, pagkatapos

ng mga himala, pagkatapos ay mga kaloob na pagpapagaling, tumutulong, pamahalaan, iba't ibang wika. Lahat ba ay mga apostol? lahat ba ang mga propeta? lahat ba ang mga guro? lahat ba ay manggagawa ng mga himala? Magkaroon ng lahat ng mga regalo ng pagpapagaling? lahat ba ay nagsasalita ng mga wika? gawin ang lahat ng kahulugan? Datapuwat ang masigasig na pagnanasa ang pinakamainam na regalo: at gayon ma'y ipinakilala ko sa inyo ang isang lalong mahusay na paraan. "(1 Corinto 12: 28-31)

Mayroong ilang mga punto na kailangang maisakatuparan tungkol sa katawan ni Kristo. Ang lahat ng mga tungkulin ay nasa katawan ni Cristo kung saan ang ulo ni Cristo. Pansinin na ang mga kaloob ng

Maraming bahagi; isang katawan; isang Espiritu: ang Espiritu ni Cristo.

Ang espiritu ay hindi pareho, ngunit ito ay ang parehong Espiritu na tumatakbo sa buong katawan. Sinabi ng apostol sa parehong simbahan na "ang Panginoon ay ang Espiritu" (2 Corinto 3:17), at si Cristo ay tinatawag na Isa na nagbabautismo sa Banal na Espiritu, kaya sinabi sa Kanya "Ngayon ay may iba't ibang mga kaloob , ngunit ang parehong Espiritu. At may mga pagkakaiba ng administrasyon, ngunit ang parehong Panginoon. "(1 Corinto 12: 4-5) Pinangangasiwaan ni Cristo ang Espiritu, kung saan ang mga miyembro ng katawan ay may kanilang hinirang na pangangasiwa, at lahat ng iba't ibang

mga kaloob,” ngunit pareho Ang Espiritu “ay gumagawa ng parehong maluwalhating layunin ng pag-unlad ng ebanghelyo sa mundo.

“Ngunit lahat ng mga ito ay gumagawa ng isang iyon at ang tanging Espiritu, na binabahagi sa bawat tao ayon sa gusto niya. Sapagka’t kung paanong ang katawan ay iisa, at may maraming sangkap, at ang lahat ng mga sangkap ng isang katawan na gaya ng marami, ay isang katawan: gayon din naman si Cristo. “(1 Corinto 12: 11-12)

Ngayon, kung si Cristo ay nagtatrabaho sa pamamagitan ng Kanyang mga tao upang “lumakad kahit na Siya ay lumakad” (1 Juan 2: 6), dapat nating sabihin na Siya ang nagsasalita sa pamamagitan ng katawan ng Kaniyang bayan. Sa lahat ng mga kaloob ni Cristo, gaya ng nasusulat: “Nang umakyat siya sa itaas, dinala niya ang bihag na bihag, at nagbigay ng mga kaloob sa mga tao.” (Efeso 4: 8) Kaya ang kaloob na mga wika ay matatagpuan din kay Cristo ibigay sa mga tao.

Nakita ni Juan ang nabuhay na Kristo, isang maluwalhating mataas na saserdote at ang buhay ng katawan ng Kaniyang bayan, na pinananatili ang langis sa mga kandelerero ng iglesya; pagbibigay sa kanila ng sapat na langis upang maging liwanag para sa kanilang misyon. Kaya inilarawan ni Juan na si Kristo ay “may tinig ng maraming tubig” (Apo 1:15), at mas sinabi na ang tubig ay “mga bayan, at mga karamihan, at mga bansa, at mga wika.” (Apoc. 17: 5) Kaya sa boses ni Cristo, nakita natin ang tinig ng Espiritu na ibinibigay sa Kanyang paniniwala na simbahan; ito ang tinig ng maraming tubig, o “mga wika”, na Siya “ay nagbigay ... sa mga tao” upang makipag-usap sa mga tao ang ebanghelyo.

Bago tayo pumasok sa isang mas buong pag-unawa sa gayong kaloob, gayunpaman, dapat nating maunawaan ang layunin ng katawan ni Cristo.

ANG LAYUNIN NG KATAWAN

Sinabihan tayo na ang layunin ng katawan ay ang magpatibay sa bawat isa na miyembro, upang ipakita ang bawat miyembro na perpekto sa Anak ng Diyos.

“At binigyan niya ang ilan, mga apostol; at ang ilan, mga propeta; at ang ilan, mga ebanghelista; at ang ilan, mga pastor at guro; Para sa pag-ganap ng mga banal, para sa gawain ng ministryo, para sa edifying ng katawan ni Cristo: Hanggang sa lahat tayo ay dumating sa pagkakaisa ng pananampalataya, at ng kaalaman ng Anak ng Diyos, sa isang perpektong tao, ang sukatan ng tangkad ng kabuuan ng Cristo “(Efeso 4: 11-13)

Ang mga kaloob ay upang pagpalain at pag-ibayuhin ang bawat isa sa pagmamahal upang dalhin ang pagpapanumbalik ng imahe ng Diyos sa tao. Gayon din ito para sa layunin ng pagpapahayag ng ebanghelyo sa buong mundo na hindi naniniwala. “At ang ebanghelyong ito ng kaharian ay ipangangaral sa buong mundo bilang isang saksi sa lahat ng bansa; at pagkatapos ay darating ang wakas. “(Mateo 24:14)

Kaya ang katawan ni Kristo ay mayroong dalawang layunin sa mundong ito:

- 1) Pananagutan upang mahalín at mapangalagaan ang mga nasa loob ng iglesia sa Salita ng Diyos.
- 2) Pananagutan upang magsalita ng katotohanan sa pag-ibig sa mga walang iglesia sa Salita ng Diyos.

Kung gayon ang pananampalataya ay lalakas sa katotohanan ni Kristo. At ang hindi naniniwala ay dinadala sa paniniwala sa katotohanan ni Kristo.

ANG REGALO NG WIKA

Ito ay maliwanag na hindi lahat ay may kaloob ng mga wika, kundi na ang kaloob ng mga wika ay tanda na sumusunod sa mga Kristiyanong mananampalataya para sa pagpapahayag nito sa iba sa buong mundo na nagsasalita sa iba't ibang wika. Susuriin

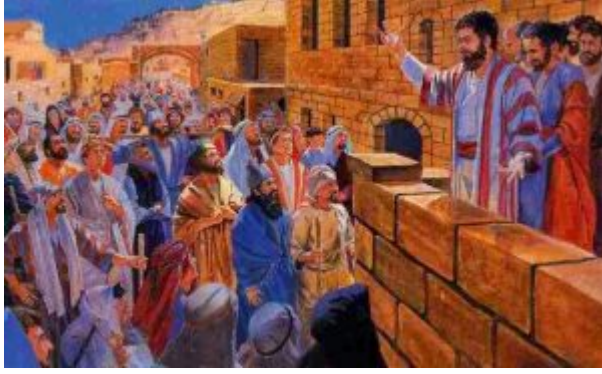
natin nang mabuti ang pagbubuhos ng Espiritu, nang ipinangako ni Cristo ang mga tanda upang ipahayag ang ebanghelyo:

“At silang lahat ay napuspos ng Banal na Espiritu, at nagsimulang magsalita sa ibang mga wika, gaya ng ibinigay sa kanila ng Espiritu. At may mga naninirahan sa Jerusalem na mga Judio, mga taimtim na lalaki, mula sa bawat bansa sa ilalim ng langit.” (Mga Gawa 2: 4-5)

Sa Jerusalem, sa panahon ng tatlong taunang kapistahan, nagtipon ang mga tao mula sa buong mundo. Tunay na totoo ito sa kasong ito. Ang mga kalalakihan ng Israel ay inilipat sa ibang mga lupain pagkatapos ng pagkawasak ng Babilonia sa Jerusalem, at sa gayon, natutunan ang katutubong wika ng mga tao kung saan man sila nakatira. Kaya, noong panahon ng Pentecostes, may mga naninirahan sa Jerusalem ang mga tao “mula sa bawat bansa sa ilalim ng langit.” Ang mga taimtim na kalalakiang ito ay walang alam tungkol sa Mesiyas at ang gawain na Kanyang natupad, at nagsalita ng ibang mga wika. Para sa layuning ito, ang pagbubuhos ng Espiritu Santo ay naging dahilan upang ang mga mananampalataya kay Cristo “magsalita ng ibang mga wika”, at iniuugnay ang karatulang ito sa mga tao ng ibang mga bansa. At higit pa sa pagkonekta sa kaloob ng mga wika sa mga tao ng iba pang mga bansa, ang inspiradong tala ay higit pa sa ito.

“Nang marinig ito sa ibang bansa, nagtipon ang mga tao, at naliligalig, sapagkat narinig ng bawat tao na nagsasalita sila sa kanyang sariling wika. At lahat sila

Para sa pagdadala ng ebanghelyo sa mundo ...

at nagtaka at nagtaka, na sinasabi sa isa't isa, Narito, hindi baga ang lahat ng mga ito na nangagsasalita ng mga Galileo? At paano namin nakikinig ang bawat tao sa aming sariling wika, kung saan tayo ay isinilang? Mga taga-Partia, at mga Medo, at mga Elamita, at mga nananahan sa Mesopotamia, at sa Judea, at Capadocia, sa Ponto, at Asia, Frigia at Pamphylia, sa Egipto, at sa mga bahagi ng Libya, sa Cirene, at mga proselita, Cretes at Arabians, naririnig namin silang nagsasalita sa aming mga wika ang kamangha-manghang mga gawa ng Diyos. "(Gawa 2: 6-11)

Walang pagkakamali sa bagay ng kung ano ang kaloob ng mga wika: iba pang mga wika. Ang mga wika ng maraming "mga tao, at karamihan, at mga bansa, at mga wika."

ANG SIMBAHANG KORINTO

Ipinagmamalaki ng mga Griyego ang kanilang sarili sa kaalaman, at lalo na ganito rin sa simbahan ng Corinto. Sa simula ng kanyang pahayag sa mga taga-Corinto, sinabi niya na "hinanap ng mga Griego ang karunungan", at pagkatapos ay nagsasabing "ang kaalaman ay nagpapalalo, ngunit ang pag-ibig ay nagpapatibay." (1 Corinto 8: 1) Siya ay nagsasalita tungkol sa mga kaloob sa kanila na mayroong walang layunin para sa mga Griyego na magsalita sa ibang wika sa mga kapwa Griyego, at dahil dito ay sinabi niya: "Sundin ang pagibig, at hilingin ang espirituwal na mga kaloob, ngunit sa halip ay maaari kang manghula, sapagkat ang nagsasalita sa isang hindi kilalang dila ay hindi nagsasalita sa mga tao kundi sa Dios: sapagka't

walang nakakaunawa sa kaniya; ngunit sa espiritu ay nagsasalita siya ng mga hiwaga. "(1 Corinto 14: 1-2) Ang tao na nagsasalita sa ibang mga tao ng kanyang sariling wika sa ibang wika ay hindi nakikipag-usap sa mga tao dahil" walang taong nakakaunawa sa kanya ", kaya niya magsalita ka lamang sa Diyos, kahit na nagsasalita siya, tulad ng ginawa ng mga apostol,

Bakit ang sinuman sa simbahan ng Corinto ay nagsasalita ng gayong mga bagay? Ang mga Griyego na napakahalagang karunungan, kaalaman, at mapagkumpitensya, ay hindi malamang na ipakita na maaaring magsalita siya sa marami pang mga wika kaysa sa kanyang kapatid na lalaki sa isang karaniwang paraan ng Griyego. Karaniwan sa mindset ng Griyego, matindi silang hinahangad ng espirituwal na mga kaloob, at inilalantad ito sa dila na nagsasalita ng walang pakinabang: "Gayon din naman kayo, yamang kayo'y masigasig sa espirituwal na mga kaloob, hangad na kayo ay maging mahusay sa pagbubuo ng simbahan." (1 Corinto 14:12) Gayunpaman, pinayuhan sila ni Pablo na "masigasig na makiisa sa mga pinakamahusay na regalo".

Maingat na ihambing ng apostol ang katotohanan ng mga kaloob, upang ipakita ang "pinakamahusay na mga kaloob" na maglilingkod upang patibayin ang iglesia, na nagsasabi na "naghahangad ng mga espirituwal na kaloob ngunit sa halip ay maaari kang magpropesiya." Nakikita na ang maraming mga hindi kilalang dila ay hindi edifying para sa mga simbahan, kahit na ito ay hindi isang regalo na salungat sa Espiritu. "Ibig ko na kayong lahat ay nagsalita ng mga wika, kundi sa halip kayo'y nagpropesiya: sapagkat lalong dakila ang propesiya kaysa sa nagsasalita ng mga wika, maliban kung siya ay nagpakahulugan, upang ang iglesia ay makatanggap ng pagtibayin." (1 Corinto 14: 5)

Nang sinalita ng mga mananampalatayang taga Corinto ang iba't ibang mga wika sa kongregasyon, na "masigasig sa espirituwal na mga kaloob", sinabi ni Pablo na hindi nito mapakinabangan ang hindi pinag-aralan "maliban kung kanyang binibigyang-

kahulugan” ang wika upang maunawaan ng simbahan at makatanggap ng mga misteryo ng paghahayag na sinasalita ng Espiritu ng Diyos. Sinabi pa niya sa kanyang mga gawa sa iba’t ibang lupain, na nagsasabing “Pinasasalamat ko ang aking Diyos, nagsasalita ako ng mga wika nang higit kaysa sa inyong lahat: Gayunman sa iglesia ay mas nakapagsalita ako ng limang salita sa aking pang-unawa, na sa pamamagitan ng aking tinig ay maaari ko ring turuan ang iba , kaysa sampung libong salita sa isang di kilalang dila. “(1 Cor 14: 18-19)

ANG PROPESIYA NG MAKALUMANG TIPAN TUNGKOL SA WIKA

nihula ni Cristo ang regalo ng mga wika, ngunit inihula niya ang isang katotohanan na hindi bago, ngunit isang lumang katotohanan na isinulat mula sa mga propeta sa Lumang Tipan:

“Sa kautusan ay nasusulat, Sa pamamagitan ng mga taong may iba’t ibang wika at iba pang mga labi ay sasalitain ko sa mga taong ito; at gayon pa man para sa lahat na hindi nila maririnig sa akin, wika ng Panginoon. “(1 Corinto 14:21)

Ang talata na tinutukoy ni Pablo, ang pagsangguni sa kaloob ng mga wika ay ang isa sa Isaias: “Sapagkat sa pamamagitan ng mga matigas na labi at ibang dila ay magsasalita siya sa mga taong ito. Sa kanino sinabi niya, Ito ang pahinga na maaari ninyong pahintulutan ang pagod; at ito ang nagre-refresh: gayon pa man hindi nila naririnig. “(Isaias 28: 11-12)” Isa pang dila “ang kanyang sasabihin sa mga tao, na nagbibigay ng isang pagpapahayag sa mga pagod na maaaring makahanap sila ng kapahingahan para sa kanilang mga kaluluwa. Ganito ang layunin ng kaloob na mga wika: ipahayag ang katotohanan ng ebanghelyo na binabanggit ni Cristo, na nag-aanyaya sa lahat: “Magsiparito sa akin, kayong lahat na napapagod at mabigat na karga, at bibigyan ko kayo ng kapahingahan. Kunin mo ang aking pamatok sa iyo, at matuto ka sa akin; sapagkat ako ay maamo at mapagpakumbaba sa puso: at makakatagpo kayo ng kapahingahan sa inyong mga kaluluwa. “(Mateo 11: 28-29) Sa ganitong layunin, ibinigay ang kaloob na wika. “Kung gayon ang mga wika ay para

sa isang tanda, hindi sa mga naniniwala,

Sa gayon ay binigyan tayo ng pagtuturo sa layunin ng mga wika: ito ay para sa di-mananampalataya, upang maunawaan niya ang ebanghelyo. Gayon pa man ang layunin ng propesiya ay upang patibayin ang iglesia. Pagkatapos ay ginawa ni Pablo ang konklusyon, "Ang lahat ay magagawa para sa edifying."

Gayunpaman, mayroong isa pang pambihirang bagay na dapat isaalang-alang tungkol sa kaloob ng mga wika sa sangguniang Lumang Tipan. Ang salitang sa Hebreo para sa "dila" ay "lâshôn" (לשון). Kung may alinmang pagdududa na ang kaloob na ito ng mga wika ay isang kilalang wika sa pagitan ng mga tao, hindi natin kailangang makita kung paano ginagamit ang salitang ito para sa dila sa Hebreo sa Lumang Tipan. Ang parehong salita ay ginamit sa Genesis 10: 5 upang magsalita ng mga wika na dumating bilang resulta ng pagkalat mula sa Tower of Babel, nang ipasiya ng Diyos at ni Cristo na ang pagsasalita ng tagabuo ay dapat malito, kaya nagdadala ng isang pangwakas na dibisyon sa komunikasyon. "Sa mga ito ay nahati ang mga pulo ng mga Gentil sa kanilang mga lupain; bawat isa ayon sa kanyang wika, ayon sa kanilang mga pamilya, sa kanilang mga bansa. "(Gen. 10: 5)

Gayunpaman, kung saan ang sumpa ng paghihimagsik ay nagdulot ng dibisyon, alitan, at pagkalito ng mga wika tulad ng sa Babel, ang kaloob na wika ng ebanghelyo ay isang pangako na ang ebanghelyo ay sa wakas, kay Cristo, magkaisa sa mga nabuhay noon. "At binigyan siya ng kapangyarihan, at kaluwalhatian, at isang kaharian, upang ang lahat ng mga tao, mga bansa, at mga wika ay maglingkod sa kanya: ang kanyang kapangyarihan ay isang walang hanggang kapangyarihan, na hindi lilipas, at ang kanyang kaharian na hindi malilipol . "(Daniel 7:14)

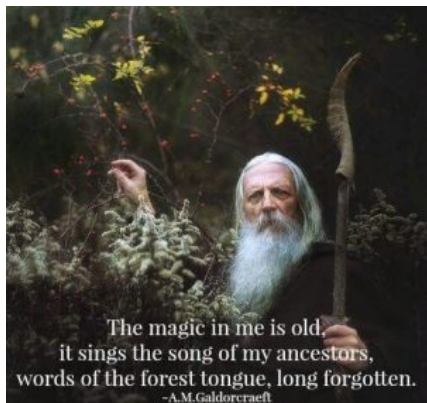
ANG WIKA NG ANGHEL

Ang ilan, na taos-pusong ligaw, naniniwala silang nagsasalita

sa “mga wika ng mga anghel”; isang wika na hindi maaaring maintindihan sa lahat. Ngunit ang resulta ay kakaiba sa mga taga-Corinto na nagsasalita ng mga hindi kilalang wika sa kanilang mga kapwa Griyego na masigasig nilang ipinagmamalaki ang kanilang sarili. Hindi ito isang wika na maaaring maunawaan na hindi makapagpapatibay sa iglesia. “Bagaman nagsasalita ako sa mga wika ng mga tao, maging sa mga anghel, at walang pag-ibig sa kapwa, ako ay naging katulad ng tunog ng tanso, o isang tinting na pating. At bagaman mayroon akong kaloob ng propesiya, at nauunawaan ang lahat ng mga misteryo, at lahat ng kaalaman; at kahit na mayroon akong lahat ng pananampalataya, upang maalis ko ang mga bundok, at wala akong pagmamahal, wala akong anuman “(1 Corinto 13: 1-2)

Doon! Ito ay patunay na ang mga tao ay makapagsasalita sa isang mala-wikang wika! Ngunit maghintay ka. Hindi sinasabi ito ng apostol, sapagkat ito ay malinaw na ang natitirang bahagi ng kanyang patotoo ay tungkol sa espirituwal na mga kaloob na ipinagtatapat ng mga taga-Corinto sa kanilang sarili; ngunit sinaway nila ang sinasabi na “ang kaalaman ay umuusbong, ngunit ang pag-ibig ay nagpapatibay.” Ang salitang para sa “KAHIT ng mga anghel” ay ang salita sa Griyego na nangangahulugan ng accumulative force. Ito ay sinadya upang palamutihan ang punto na hinahanap ng apostol ang gumawa upang isulong ang ideya na WALANG LANGUAGE, WALANG KAHIRAP, WALANG PROPELYON ANG ANUMANG MAHUSAY SA LAHAT NG WALANG PAG-IBIG. Ang pag-ibig ay ang bagay na nagpapatibay sa iglesia, at ginagawang marangal na paggamit ng anumang wika na maaari nating salitain. Ito ay pag-ibig na gumagalaw ang mga anghel ng langit upang gumana para sa ating kaligtasan. Ito ay ang mga anghel na walang pag-ibig na gagawin ang ideya ng pagsasalita ng isang misteryo na wika na walang pang-unawa na hindi maaaring magpatibay,

WIKANG PAGANO

Ang mga apostol ay hindi nagsasalita sa mga dila ng mga anghel, kundi mga wika na makapagpapatibay sa mga hindi mananampalataya sa mensahe ng ebanghelyo. Gayunpaman, may mga nagsasalita sa di-kilalang mga wika. Sa sinaunang paganong pagsamba sa templo, karaniwan sa mga pagsamba ng kongregasyon upang magsalita sa mga wika na naisip na mga wika ng mga diyos. Ang kasaysayan ng sinaunang kasaysayan ay nagtatampok ng sagana na ito sa pagitan ng di-Israelita, di-Bibliya na naniniwala na mga relihiyong pagano na malayo sa 1100BC. Karaniwan para sa mga mananamba sa paganong ito, lalo na ang kanilang mga propeta, na nagsasalita sa di-makataong mga wika, pumasok sa mga pananaw, may taimtim o hayop na pag-uugali.

Ang pinakamaagang sanggunian ay matatagpuan sa “Ulat ng Wenamon”, kung saan ito ay nagsasalita ng isang batang sumasamba sa Amen na ang pagmamay-ari ay naging isang bagay na nakasisindak at nakakaakit ng makasaysayang katanyagan. Nang siya ay nagmamay ari ng “isang diyos”, sinabi na nagsimula siyang magpalabas ng mga tunog sa isang kakaibang “dila”:

“Ngayon, nang maghain siya sa kanyang mga diyos, kinuha ng mga diyos ang isa sa kanyang marangal na mga kabataan, na nagalit sa kanya, kaya sinabi niya, ‘Dalhin mo rito ang diyos! Dalhin mo ang mensahero ng Amen na may kanya. Ipadala siya at hayaan siyang pumunta. ’”George A. Barton, *Arkeolohiya at ang Biblia* , pahina 353

Plato, sa kanyang> account ng pag-uusap sa pagitan ng Socrates at Phaedrus nagsasalita ng isang kabaliwan na ay isang regalo mula sa pagano diyos. “Ngunit sa katotohanan ang pinakadakilang mga biyaya ay dumating sa amin sa pamamagitan ng kabaliwan, kapag ito ay ipinadala bilang isang regalo ng mga diyos. Ino sa Prometheus Bound estado: Oh! Oh! Naku! Muli na ang masakit na sakit at siklab ng galit, na nag-aaklas sa aking utak, dumaloy sa akin. Ako ay nilagyan ng barbas ng gadfly, hindi pinapansin ng apoy. Ang aking puso knocks sa aking mga buto-buto sa malaking takot; ang aking mga eyeballs roll wildly ikot at ikot. Ako ay dinala sa aking kurso sa pamamagitan ng isang mabangis na sabog ng kabaliwan; Nawala ko ang lahat ng karunungan sa aking dila, at isang daloy ng mga salungat na mga salita beats walang kasalanan laban sa mga billows ng madilim na pagkasira. ”

Nagsalita rin siya tungkol sa mapaghimala na pagpapagaling na mangyayari kapag kinuha ng pagmamay-ari ang mga sumasamba:

“Dagdag pa rito, kapag ang mga sakit at ang pinakadakilang mga problema ay binisita sa ilang mga pamilya sa pamamagitan ng ilang mga sinaunang pagkakasala, ang kabaliwan ay pumasok sa at sa kapangyarihan ng oracular ay natagpuan ang isang paraan ng pagpapalaya para sa mga nangangailangan, na nanunumbalik sa mga panalangin at paglilingkod sa mga diyos, at sa gayon, sa pamamagitan ng paglilinis at sagradong mga ritwal, siya na may ganitong kabaliwan ay ginagawang ligtas para sa kasalukuyan at sa susunod na panahon, at para sa kanya na naaalihan ng kabaliwan ang isang pagpapalaya mula sa kasalukuyang mga problema ay natagpuan. ”

“At isang ikatlong uri ng pagmamay-ari at kababaan mula sa Muses ... Ang lahat ng mga dakilang mga resulta ng inspirasyon kabaliwan maaari kong banggitin, at marami pa. Kaya’t huwag tayong matakot sa puntong iyon, at huwag hayaang abalahin at takutin tayo ... Dapat nating patunayan na ang gayong kabaliwan ay ibinigay ng mga diyos para sa ating pinakadakilang mga happiness. ”

Ang Virgil (70-19BC) sa “Aeneid” ay nagsasalita ng mga nagsasalita ng mga dila. Tinutukoy niya ang isang Sibylline priestess, kapag sa panalangin sa Isle of Delos, na nagsasabi sa kanya na nagsasalita sa isang ulol at kakaibang wika pagkatapos ng pagkakaisa sa diyos Apollo. Sa pagsasalita ng diyos na Griyego na Apollo, ang orakulo ng Delphi ay kilala sa lahat ng Grecia mula noong 400BC. Sa pagsasalita tungkol sa Oracle ng Delphi, ang Chrysostom ay nagsagawa ng obserbasyon: “Ang parehong pythoess ay sinabi, pagiging isang babae, na umupo sa mga oras sa ibabaw ng tripod ng Apollo astride, at sa gayon ang masamang espiritu pataas mula sa ilalim at pagpasok sa mas mababang bahagi ng kanyang katawan pinunan ang babae na may kabaliwan. At siya na may malabong buhok ay nagsisimula sa bula sa bibig, at sa gayon ay sa isang siklab ng galit, upang bigkasin ang mga salita ng kanyang kabaliwan. ”

“Ang mga orakulo ng dakilang ‘panginoon’ sa Dambana ng Delphi, gaya ng isinulat ng Heraclitus, ay mga paghahayag ng kalooban ng diyos sa pamamagitan ng lubos na kaligayahan, hindi sa pamamagitan ng makatwirang mga salita. Gayon din ang di-maintindihihan ng Sybil. Ang isang saserdote o saserdote, na kinuha ng biglaang mga pagnanasa ng espiritu, ay nagsalita ng mga mistiko na pananalita, na itinuturing na mas higit na banal habang sila ay hindi bababa sa makatuwiran o nakapagsasalita. Si Philo sa Alexandria ay kinuha ang pananalitang Griego, na nagtatalo na ang gayong lubos na kaligayahan, kapag ang pag-iisip o walang malay na dahilan ay superseded, ay ang pinakamataas na abot ng kaluluwa ng tao sa paghahanap nito sa Diyos. “Ang Bagong Tipan ng Moffatt’s Commentary, p. 214

Isang modernong araw na pagmamasid ay isinulat ng isang Eskimo ritwal upang makipag-ugnay sa mundo ng espiritu. Sinasabi ng

patotoo: “Ang biglaang isa sa mga lalaki, si Krisuk, ay lumabas sa kanyang ulo. Hindi niya maitatag ang kanyang sarili sa regular na ritmo ng paglilingkod na siya ay tumalon sa kanyang mga paa na umiiyak tulad ng isang uwak at paungol tulad ng isang lobo. Sa lubos na kaligayahan siya at ang batang babae, si Ivaloo, ay nagsimulang sumigaw sa isang dila na hindi ko maintindihan ... Totoong hindi ito ang karaniwang wika ng Eskimo ... at kung may ganoong bagay na nagsasalita ng mga wika narinig ko ito. ”

Ngunit ito ay isa lamang sa maraming modernong mga halimbawa. Ang iba ay maaaring matagpuan sa mga Hinduists, Animists, at Islamic Sufists sa pangalan ng ilang.

Ano ang espiritu na ito na nagsasalita sa pamamagitan ng mga ito? Sinasabi sa Kasulatan na ang mga karumaldumal na espiritu, ang mga espiritu ng mga demonyo, ay maaaring makapagsalita sa pamamagitan ng mga sisidlan ng tao:

“At sa sinagoga ay may isang tao, na may espiritu ng isang maruming diyablo, at sumigaw ng malakas na tinig, Na nagsasabi, Ipaalam sa amin; ano ang gagawin namin sa iyo, ikaw si Jesus ng Nazareth? ikaw ay naparito upang sirain kami? Kilala kita kung sino ka; ang Banal ng Diyos. “(Lucas 4: 33-34)

Ang impluwensiya ng demonyo ay nagpakita mismo sa mga relihiyong pagano na “walang Diyos” at “nagkakaroon ng pang-unawa sa kadiliman, na nahiwalay sa buhay ng Diyos sa pamamagitan ng kamangmangan na nasa kanila.” (Efeso 4:18) Gayunman, sa mga huling araw, kami ay sinasaysay sa tunay na karanasang ito na nangyayari sa mga sobrenatural na mga pagpapahayag sa buong mundo:

“At nakita ko ang tatlong maruming espiritu tulad ng mga palaka ay lumabas sa bibig ng dragon, at sa bibig ng hayop, at sa bibig ng huwad na propeta. Sapagkat sila ang mga espiritu ng mga demonyo, gumagawa ng mga himala, na lumalabas sa mga hari sa lupa at sa buong mundo, upang tipunin sila sa labanan

ng dakilang araw ng Diyos na Makapangyarihan sa lahat.
“(Apocalipsis 16: 13-14)

Pansinin na ang mga maruming espiritu ay nagmula sa bibig ng tatlong espirituwal na kapangyarihan; isa na tinatawag na “ang maling propeta”; na nangangahulugan na ang isa pang espiritu ay tumatanggap ng propetikong ministryo na ito sa isang buong mundo, at gumagawa ng mga himala upang linlangin ang sangkatauhan. Sa propesiya, sinabi sa atin na wala ito sa bibig, kung saan ang dila ay namamalagi, dumarating ang isang karumaldumal na espiritu tulad ng mga palaka. At palaging hinahabol ng mga palaka ang kanilang mga biktima sa kanilang mga dila. Ito ay higit na binabanggit sa Apocalipsis 13, bilang isang hayop na tulad ng tupa na nagdaraya sa mundo dahil sa ito ay kapangyarihan ng paggawa ng himala, at ito ay nagsasalita ng “tulad ng isang dragon”. Ang dragon, ay nakilala sa Apocalipsis 12 bilang Satanas at ang kanyang mga nahulog na mga anghel, na mga demonyo at tinatawag na sinaunang “ahas”. Samakatuwid, ang tinig ng serpente o dragon ay ang parehong anghel na ginamit ang mapanlinlang na ahas upang linlangin si Eva, nagiging sanhi siya upang sumuway sa Diyos at mabigo ang pagsubok ng pananampalataya. Ang tinig na iyan ay pareho na gagana sa mga huling araw na ito sa pamamagitan ng kordero na tulad ng huwad na propeta upang linlangin ang marami. Kaya nga ang mga dila ng mga anghel na nagsasalita sa pamamagitan ng huwad na sistema ng propeta, ngunit hindi ang mga anghel ng Diyos; ngunit ang diyablo at ang kanyang mga anghel ay nagtataglay ng mga kaluluwa.

Ang huwad na regalo ng mga wika, na nagsasalita sa isang wika na hindi pamilyar sa tao, na laganap sa Pentecostalism ngayon ay hindi isang bagong pagbubuhos ng Banal na Espiritu; ngunit isang bagong pagpapahayag ng espiritu ng diyablo mula sa sinaunang paganismo.

Sa Katapusan:

- 1) Ang kaloob ng mga wika ay matalinong wika
- 2) Ipinropesiya sa Lumang Tipan

- 3) Ang kanilang ay isang pagpapahayag ng isang kakaibang dila mula sa mga pagano bago Gawa 2.
- 4) Ang huling mga kilos ng propesiya ay nagpapahayag ng maling espiritu at isang bulaang propeta na nagpapakita ng huwad na kaloob ng mga wika.
- 5) Kami ay natitira upang tapusin na ang pinakamabilis na lumalagong kilusan sa mundo, ang kilusang Pentecostal, na nagtataglay ng pagsasalita sa dila ay hindi nagmumula ito sa pinagmulan ng apostoliko pagkadiyos, kundi mula sa Babylonian na pagkalito at Greek mistisismo.
- 6) Ang paggalaw ay walang mas mababa kaysa sa espiritu ng huwad na propeta ng Apocalipsis: nagpapakilala ng isang huwad na espiritu sa tunay na Diyos.

Ang Diyos Ng Kapayapaan: Ang Pag-Tagop Ng Pananampalataya At Mga Gawa

“Ngayon ang Diyos ng kapayapaan, na nagdala muli mula sa patay na ating Panginoong Jesus, ang dakilang pastol ng mga tupa, sa pamamagitan ng dugo ng walang hanggang tipan, Gawin kayong sakdal sa bawat mabuting gawa upang gawin ang kanyang kalooban, na nagtatrabaho sa inyo na nakapagpapalusog sa kanyang paningin, sa pamamagitan ni Jesucristo; Na siyang kaluwalhatian magpakailan man at walang hanggan. “(Hebreo 13: 20-21)

Ang teksto sa itaas ay magiging aming focus para sa pag-aaral na ito; na kung saan ay magbubukas tayo ng mas ganap mula sa Kasulatan.

Ang Diyos ay tinatawag na **“Diyos ng kapayapaan”** , at kung paano Siya gumagawa ng kapayapaan ay interesado sa ating lahat ay karapat-dapat sa patuloy na pag-aaral, sapagkat hindi lahat ay nasa kapayapaan sa Kanya. Karapat-dapat sapagkat ang tao na nagkasala ay hiwalay mula sa Kanyang Espiritu ng kapayapaan; ito ay nagiging sanhi ng isang pagkakalag sa pagitan ng Diyos at ng tao, “Para sa pag-iisip ng laman ay kamatayan; ngunit ang espirituwal na pag-iisip ay buhay at kapayapaan. “(Roma 8: 6)

Bago nagkasala ang tao, at matapos siyang matubos sa kasalanan, ang buhay at kapayapaan ng Diyos sa pamamagitan ng Espiritu ng Diyos ay mapapasainyo. Ito ay higit na nakasaad sa Kasulatan ng Diyos ng kapayapaan kung paano na ang kapayapaan ay nagdadala. Ito ay **“sa pamamagitan ng dugo ng walang hanggang tipan”** na itinatag ang kapayapaan na ito. Ang kapayapaan na dinala sa atin ay ang magdala ng isang tiyak na gawain sa kaluluwa:

“At, nang gumawa ng kapayapaan sa pamamagitan ng dugo ng kanyang krus, sa pamamagitan niya upang ipagkasundo ang lahat ng mga bagay sa kanyang sarili ... At ikaw, na sa ibang pagkakataon nahihwalay at mga kaaway sa iyong isipan sa pamamagitan ng mga gawa ng masama, ngunit ngayon ay nakipagkasundo siya.”

(Col 1:20) -21)

Sa pamamagitan ng dugo na iyan, ngayon ay nakipagkasundo kayo sa Diyos, ngunit bago magkaroon ng kapayapaan na ito, kayo ay binibilang bilang kaaway ng Diyos “sa pamamagitan ng mga gawaing masama”, “sapagkat ang kaisipan ng kaisipan ay pakikipag-away [galit, poot] laban sa Diyos: sapagkat ito ay hindi napapailalim sa batas ng Diyos, at hindi rin maaaring maging gayon. “(Roma 8: 7) Ngunit gayundin ang dugo ni Cristo (na ating kapayapaan [Efeso 2:14] sa Diyos, at tinawag ang Prinsipe ng kapayapaan [Isaias 9: 6) ay lubos na nagdadala sa amin pabalik sa presensya ng Diyos ng kapayapaan, upang tayo ay matawag na tunay na “mga mapagpayapa” (Mateo 5: 9), mga

anak ng kapayapaan, pagkakaroon ng kapayapaan sa Diyos, at kay Kristo , kapayapaan sa lahat ng nakikibahagi sa Kanyang Espiritu. Dagdag pa, ang “walang hanggang tipan”, ang dugo na nagdadala ng kapayapaan na ito, ay tinatawag na “tipan ng kapayapaan” sa pagitan ng Diyos at ni Cristo (Zacarias 6:13). Ang sabi ng Diyos tungkol sa “Jerusalem sa itaas” (Galacia 4:26), Ang kanyang minamahal na bansa na Siya ay may-asawa: “Sapagkat ang mga bundok ay aalis, at ang mga burol ay aalisin; datapuwa’t ang aking kagandahang-loob ay hindi mahihiwalay sa iyo, ni mawawalan ng tipan ng aking kapayapaan, sabi ng Panginoon na may awa sa iyo. “(Isa 54:10)

Ang Diyos ng kapayapaan ay tunay na maawain; naghahangad na mapagkasundo ang lahat sa Kanyang Sarili. Maraming mga araw ngayon na nagpapahayag na maging mga anak ng kapayapaan, at bahagi ng tipan ng kapayapaan, at sinasabi na sila ay mga mamamayan ng minamahal na makalangit na bansa na may kapayapaan sa Diyos, ngunit bakit may napakakaunting tunay na kapayapaan sa lahat?

Ang sagot ay matatagpuan sa kung ano ang nangyayari kapag ang Diyos ng kapayapaan ay nagdudulot sa atin na makipag-ugnayan sa Kanya sa Kanya. Sinasabi nito na Siya ay **“ganap sa bawat mabuting gawa upang gawin ang Kanyang kalooban, na nagtatrabaho sa amin na nakapagpapasaya sa Kanyang paningin, sa pamamagitan ni Hesus Kristo ...”**;ang gawaing ito na ginawa ng Diyos sa atin, sa pamamagitan ni Cristo. Ano ang “bawat mabuting gawa” na ginagawa Niya sa atin? Ito ay walang mas mababa sa Kanyang mga utos. Sinasabi sa atin na “tayo ay Kanyang pagkakagawa, na nilikha kay Cristo Jesus sa mabubuting gawa, na itinakda ng Diyos bago tayo dapat lumakad sa kanila.” (Efeso 2:10) Ang mabubuting gawa na ating lakarin, upang ipakita na tayo magkaroon ng kapayapaan sa Kanya ang mga gawa na “bago itinalaga na dapat tayong lumakad sa mga ito.” Mga ilang talata lamang bago, itinataya nito ang naligtas na karanasan sa paglalakad sa mabubuting gawa, na ang kondisyon bago lumitaw ang ating kaligtasan: “Kung saan sa oras

nakaraan **kayo ay lumakad ayon sa kurso ng mundong ito** , ayon sa prinsipio ng kapangyarihan ng hangin, ang espiritu na ngayon ay gumagawa sa mga anak ng **pagsuway**: ... Datapuwa't ang Dios, na mayaman sa awa, dahil sa kaniyang dakilang pagibig na kaniyang iniibig sa atin, na nang tayo'y mga patay sa mga kasalanan, ay binuhay na buhay na kasama kita kay Cristo, (sa pamamagitan ng biyaya kayo'y nangaligtas) at pinalingkod kami nang sama-sama sa mga makalangit na lugar kay Cristo Jesus: "(Efeso 2: 2,4-6)

Sa halip na maglakad sa mabubuting gawa, kami ay lumakad sa pagsuway sa kautusan ng Diyos, na "patay sa mga kasalanan" (na kung saan ay ang pagsuway ng batas ng Diyos 1 Juan 3: 4). Ngunit **"ang Diyos ng kapayapaan, na nagdala muli mula sa mga patay na ating Panginoong Jesus"** ay "binuhay na muli tayo kasama ni Kristo, ... at ibinangon tayo ..." upang tayo ay makapaglakad na ngayon sa mabubuting gawa, gaya ng Espiritu na nagtaas kay Cristo Jesus naninirahan sa ating mga puso na nagtatrabaho sa atin.

Sa lahat ng naniniwala kay Cristo bilang isang personal na Tagapagligtas, at naglalakad sa Kanyang mga utos, binibigyan Niya tayo ng katiyakan:

"Ang kapayapaan ay iniwan ko sa iyo, ang aking kapayapaan ay ibinibigay ko sa iyo: hindi gaya ng ibinibigay ng mundo, ibinibigay ko sa iyo. Huwag magulumihanan ang iyong puso, ni matakot. "(Juan 14:27)

Ang kapayapaan ay hindi maaring makuha mula sa mundo na hindi nakakakilala sa Diyos o sumusunod sa Kanyang mga utos, kundi para lamang sa mga tunay na nagmamahal sa Diyos at tunay na nagsisilakad sa Kanyang mga utos. Ang kapayapaan na inaalok ng mundo ay pansamantala, mababaw, at panlabas; ito ay bihira ang tunay na kapayapaan na umaabot mula sa ating puso hanggang sa puso ng Diyos, at sa isa't isa. Kaya't ipinangako Niya ang isang tunay at matiyagang kapayapaan; Ang kapayapaan ng langit ay yaong ginagawa Niya sa atin, at tinawag na "gawa ng katuwiran":

“At ang gawain ng katuwiran ay magiging kapayapaan; at ang epekto ng katuwiran ng katahimikan at katiyakan magpakailanman. “(Isaias 32:17)

Anong magandang pangako! Ang gawa ng katuwiran ay gumagawa ng kapayapaan ng Diyos! Ngayon, ang tanging katuwiran na maaaring magtrabaho ay ang kung saan ang banal na kapangyarihan kay Cristo, sa pamamagitan ng Kanyang dugo, ay maaaring gumana, at bukod sa na walang katuwiran sa lahat na maaaring magkaroon ng isang tao. Kailangan natin ng banal na kapayapaan, na nagmumula sa banal na katuwiran; ito ay ganap na regalo ng biyaya ng Diyos, at hindi ang ating sariling mga gawa, ngunit tinatanggap ang Kanyang mga gawa upang maisagawa sa atin. Ang pamantayan ng katuwiran ng tao ay ang pagsisikap at paggawa upang makalikha ng kapayapaan sa Diyos, at sa bawat isa sa pamamagitan ng kanilang sariling lakas na walang pananagutan sa Diyos; ito ay isang pangkaraniwan para sa mga lalaki na ito; upang maniwala “Ako ay isang mabuting tao”, ngunit bulag sa mga obligasyon ng batas ng Diyos, at kung ano ang ibig sabihin nito na magkaroon ng Kanyang katuwiran. Ang anumang mas mababa sa Kanyang katuwiran ay makamundo; Ipinahayag din ni Cristo ang ganito: “Huwag isipin na naparito ako upang sirain ang batas ... Hindi ako naparito upang sirain kundi upang tuparin ... Katotohanang sinasabi ko sa inyo, na kung ang iyong katuwiran ay lumampas sa mga Scribes at mga Pariseo, ay hindi ka dapat pumasok sa ang kaharian ng Diyos. “(Mateo 5: 19-21) Sa pamamagitan lamang ng dugo ni Cristo na naglilinis sa atin mula sa lahat ng kalikuan ay maaaring ito ay matupad sa ating buhay. At ang Kanyang katuwiran, na gumagawa ng kapayapaan ay maipakita lamang sa atin sa pamamagitan ng pagsunod sa Kanyang mga utos. “Dinggin ninyo ako, kayong mga nakakaalam ng katuwiran, ang mga tao na ang puso ay aking kautusan ...” (Isaias 51: 7) 19-21) Sa pamamagitan lamang ng dugo ni Cristo na naglilinis sa atin mula sa lahat ng kalikuan ay maaaring ito ay maging isang katotohanan sa ating buhay. At ang Kanyang katuwiran, na gumagawa ng kapayapaan ay maipakita lamang sa atin sa pamamagitan ng pagsunod sa Kanyang mga utos. “Dinggin

ninyo ako, kayong mga nakakaalam ng katuwiran, ang mga tao na ang puso ay aking kautusan ..." (Isaias 51: 7) 19-21) Sa pamamagitan lamang ng dugo ni Cristo na naglilinis sa atin mula sa lahat ng kalikuan ay maaaring ito ay maging isang katotohanan sa ating buhay. At ang Kanyang katuwiran, na gumagawa ng kapayapaan ay maipakita lamang sa atin sa pamamagitan ng pagsunod sa Kanyang mga utos. "Dinggin ninyo ako, kayong mga nakakaalam ng katuwiran, ang mga tao na ang puso ay aking kautusan ..." (Isaias 51: 7)

Narito ang lihim sa totoong kapayapaan. Ito ay alam ang paghahanap ng batas kahit na ang mga iniisip at hangarin ng puso, at malinis na malinis; sa gayon ay gumagawa ng isang malalim na kapayapaan na ilang natanto sa kanilang lakad kasama ni Kristo. Ito ay lamang kapag napagtatanto ang kalakhan ng kabanalan ng kautusan ng Diyos upang ihayag ang Kanyang sariling katuwiran, na si Kristo ay maaaring gumana sa atin upang tunay na magtatag ng kapayapaan sa kaluluwa. Ang gayong kapayapaan ay matatagpuan sa kabanalan ng batas na inukit sa mga talahanayan ng puso na nagpapanatili sa mga utos ng Diyos. Ang katuwiran ng Diyos sa Kanyang batas, at ang dugo ni Cristo na nagbibigkis sa ating mga puso sa kapayapaan sa kautusang iyon na nasumpungan ang mga salita na natutupad sa ating buhay: "Ang awa at katotohanan ay natutugunan; ang katuwiran at kapayapaan ay humalik sa isa't isa. "(Mga Awit 85:10)

Ito ay maliwanag sa pamamagitan ng mga talatang ito ng Kasulatan na kung ang gayong kapayapaan ay nasa puso, ito ay dahil ang kautusan ay nasa puso. Kung wala ang kautusan sa puso, kung paano ang kaluluwa ay bumangon sa itaas ng bagyo na bagyo, sa langit sa kapaligiran sa itaas ng mga ulap, na may kabanalan ng Prinsipe ng kapayapaan? Para sa mga tulad ng kung sino ang balewalain ang Kanyang batas bilang batayan ng Kanyang katuwiran, sabi Niya:

"O na iyong dininig ang aking mga utos! at ang iyong katuwiran ay gaya ng mga alon ng dagat: ... Walang kapayapaan, sabi ng

Panginoon, sa masama. “(Isa 48: 18,22)

Gayunpaman, sa mga natubos na anak ng minamahal na bansa ng tipan ng kapayapaan, ang isang bagay na malayo sa iba ay sinabi:

Ang lahat ng iyong mga anak ay tuturuan ng Panginoon; at malaki ang magiging kapayapaan ng inyong mga anak. “(Isaias 54:13)

“Malaking kapayapaan ang nagmamahal sa Inyong batas: at walang makapagpapatid sa kanila.” (Mga Awit 119: 165)

May magandang dahilan kung bakit marami ang wala sa gayong kapayapaan sa ngayon, iniisip nila na si Cristo ay dumating upang alisin ang batas sa halip na alisin ang ating mga kasalanan (ang paglabag sa batas na iyon), sa halip na dumating upang matupad ang batas sa atin. Tulad ng isang mababaw na pagbabasa ng batas at hindi nakikita ang malalim na kabanalan ng Diyos sa loob ng mga ito ng mga tuntunin, maraming mga hindi nakikilala ang mga gawa ni Cristo upang matupad ang batas, o ang katuwiran ng Diyos. Sinasabi sa atin ng Kasulatan na “kung ano ang hindi maaaring gawin ng kautusan, sapagkat ito ay mahina sa pamamagitan ng laman, ang Diyos ay nagpapadala ng Kanyang sariling Anak sa pagiging katulad ng makasalang laman, at dahil sa kasalanan, hinatulan ang kasalanan sa laman ... upang ang katuwiran ng kautusan ay matupad sa amin ... na nagsisilakad ayon sa Espiritu. “(Roma 8: 3-4) Tinutupad ni Cristo ang kautusan sa atin, nililipol Niya ang ating mga kasalanan laban sa kautusang iyon, hinahatulan ang mga ito sa pamamagitan ng Kanyang Espiritu sa ating laman; Inilalatag niya ang kaayusan sa kaluluwa; Binubuo Niya tayo muli.

Hindi sapat na magkaroon ng batas na walang dugo ni Kristo (mga gawa). Hindi rin sapat na magkaroon ng dugo ni Kristo nang walang batas (patay, walang laman na pananampalataya). Ang parehong ay hindi maaaring gumawa ng

kapayapaan. Ang mga ito ang dalawang pangunahing dahilan na napakakaunti ang mayroon ng kapayapaan ngayon; hindi nila nakikita si Cristo na hindi magkakaugnay sa Kanyang batas; hindi sila lumalakad katulad ng paglakad ni Cristo, kahit na sila ay nagsasabing nasa pakikipagtipan sa Kanya. Ang parehong mga extremes ang mga apostol madalas na sumasalungat at itinuro laban, pagtuturo ang katotohanan upang maging isang makitid na daan sa pagitan ng dalawang ditches.

ANG IMPORMASYON APART MULA SA PAGBABALIK SA BATAS

“Siyang nagsasabing, Nakikilala ko siya, at hindi tumutupad ng kaniyang mga utos, ay isang sinungaling, at ang katotohanan ay wala sa kaniya. Datapuwa’t ang sinomang tumutupad ng kaniyang salita, sa kaniya ay tunay na ang pagibig ng Dios ay naging sakdal: nguni’t nalalaman natin na tayo’y nasa kaniya. Siyang nagsasabing siya’y nananahan sa kaniya ay nararapat din lumakad, samantalang siya’y lumalakad. “(1Jn 2: 4-6)

“Gayon din ang pananampalataya, kung ito ay hindi gumagana, ay patay na, nag-iisa.” (Santiago 2:17)

Ang pananampalataya ay nag-iisa, at ginamit ni James ang panimulang mga salita upang ipahayag ang koneksyon sa pagitan ng pananampalataya at mga gawa. “Sapagka’t kung paanong ang katawan na walang espiritu ay patay na, gayon din ang pananampalataya na walang mga gawa ay patay din.” (T. 26) Marami ang isang katawan na walang Espiritu; kung ang katawan ni Adan ay nabuo, ngunit hindi siya nakatanggap ng hininga ng buhay, hindi siya maaaring lumakad, at mabuhay, at makipag-usap. Ang kanyang kaluluwa ay patay (hindi umiiral) nang wala siyang buhay. Ang buhay na kaluluwa ng tunay na Kristiyanismo ay nauunawaan ang magandang hindi mapaghihiwalay na pag-aasawa sa pagitan ng batas at pananampalataya. Totoong pag-unawa kapag natanto natin na si Kristo ay hindi namatay upang diborsyahin ang Sarili, (o atin) mula sa kautusan, kundi upang magdiborsiyo ang tao mula sa kasalanan, at ito ay paghatol na nagdudulot ng kamatayan.

“Kung gayon, dahil sa pagiging matuwid sa pamamagitan ng pananampalataya, mayroon tayong kapayapaan sa Diyos sa pamamagitan ng ating Panginoong Jesu-Cristo: ... Higit pa nga, sa ngayon ay pinararangalan ng kanyang dugo, tayo ay maliligtas mula sa galit sa pamamagitan niya.” (Roma 5: 1)

ANG BATAS NA APART MULA SA KRISTO

“Si Cristo ay naging walang bisa sa iyo, sinuman sa inyo ay inaaring-ganap sa pamamagitan ng kautusan; kayo ay nahulog mula sa biyaya. “(Gal 5: 4)

Ang tao ay nabigyang-katwiran sa pamamagitan ng pananampalataya, at ng pananampalataya sa pamamagitan ng dugo ni Cristo. Ito ay magbabago magpakailanman kung paano natin nauugnay sa batas; ngunit hindi pawalang-sala ang paglalakad sa pagsuway tulad ng ginawa natin bago natin nakilala si Cristo. “Kaya’t sa pamamagitan ng mga gawa ng kautusan ay walang laman ang makatarungan sa kaniyang paningin: sapagka’t sa pamamagitan ng kautusan ay ang kaalaman ng kasalanan.” (Roma 3:20) Ipinahayag ng kautusan ang kasalanan. Upang subukan at panatilihin ito pagkatapos mong nasira ito na, ay kasalanan; ito ay tulad ng Adan at Eba kapag sila ay nagkasala at ang kanilang kahubaran ay lumitaw. Sila ay nagkasala, ngunit sinubukan ang kanilang sarili upang itago ang kanilang pagkakasala; ngunit tanging si Cristo lamang ang maaaring magdamit sa pamamagitan ng Kanyang sakripisyo; Maaaring tanggapin ng Diyos walang mas kaunti. “Sapagka’t kung aking itatayo ang mga bagay na aking nalipol, ay pinalalansang ko ang aking sarili.” (Galacia 2:18) Samakatuwid, ang kautusan ay maaari lamang gumawa ng pagkahatulan at hindi kaligtasan, kundi ang tunay na kaligtasan kay Kristo,

Bukod dito, na ang mga anak ng tipan ng kapayapaan ng Diyos ay hindi maaaring tanggihan sa pamamagitan ng mga utos-tagabantay:

“At ang dragon (si Satanas, ang matandang ahas na nagdaya kay

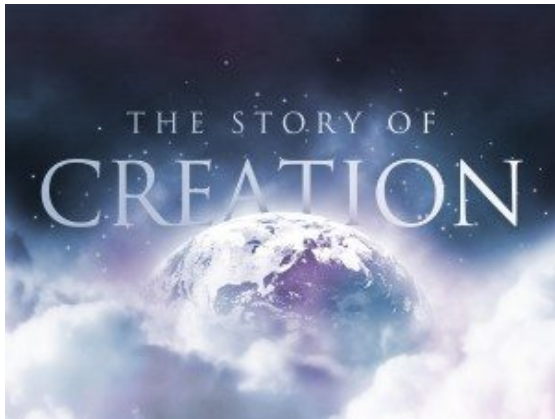
Eva) ay napoot sa babae (ang minamahal na bansa-ang makalangit na Jerusalem), at nagpunta upang makipagdigma sa nalabi sa kanyang binhi, na sumusunod sa mga utos ng Diyos, at magkaroon ng patotoo kay Jesu-Cristo (ang Espiritu ng Diyos – Apo 19:10). “(Apo 12:17)

At kahit lahat ng masama, lahat ng mga diyablo ng impiyerno at kanilang mga ahente ay darating laban sa atin, gayunman ang kapayapaan ng Diyos na ipinakita sa atin ay magtagumpay at magtatagumpay sa lahat ng ating mga kaaway; ang diyablo ay pinalayas mula sa langit, at bagama't tayo ay nabubuhay sa mundong ito at hindi sinasanggalang mula sa manunukso, maaaring tayo ay magkakaisa sa kapangyarihan ng langit kay Cristo, na nabuhay na higit sa bagyo sa Espiritu na naninirahan sa ating mga puso, bilang lumalakad tayo sa pagsunod sa Kanyang Salita. Ang kapayapaan na ito sa Diyos ay magkaisa sa atin sa isang banal na pinagmumulan ng kapangyarihan, na maitataas nang higit sa pinakamahihirap na mga pag-uusig.

SA SIMULA: Ang Payo Ng Kapayapaan

Sa simula ng Biblia, ang ating isipan ay binabalik sa paglikha ng Diyos.

“Sa simula nilikha ng Diyos ang langit at ang lupa.” (Genesis 1: 1)

“Sa simula ang Diyos ...”

Ngunit ang Diyos ay hindi nag-iisa sa Kanyang gawain ng paglikha. Mayroon siyang Helper sa Kanyang tabi. Sa ganito, sinasabi sa atin ng Kasulatan:

” **Tinaglay ako ng Panginoon sa simula** ng kanyang lakad, bago ang kanyang mga gawa noong una. Ako ay **itinayo mula sa walang hanggan** , mula **sa pasimula** , o kailanman ang mundo ay. Kapag walang kalaliman, **ipinanganak ako** ; kapag walang mga bukal na puno ng tubig. Bago dumating ang mga bundok, bago dumating ang mga burol ay dinala **ko** : Bagaman hindi pa niya ginawa ang lupa, ni ang bukid, ni ang pinakamataas na bahagi ng alabok ng mundo. “(Mga Kawikaan 8: 22-26)

Sinasabi sa atin ng Salita ng Diyos na si Jehova ay nagdala, at nagmamay-ari ng Isa sa simula ng Kanyang paraan. Ibinuhunang eksakto kung sino ito na kasama ng Diyos bago ang paglikha ng mundo ay pinalalabas pa sa parehong aklat ng Mga Kawikaan:

“Sino na umakyat sa langit, o bumaba? sino ang nagtipun-tipon ng hangin sa kanyang pagkagumon? sino ang nagbubugbog ng tubig sa isang kasuutan? **na nagtatag ng lahat ng mga wakas ng lupa? ano ang kanyang pangalan, at ano ang pangalan ng kanyang anak** , kung maaari mong sabihin? “(Kawikaan 30: 4)

Sinasabi ng Biblia na sa pasimula, nilalang ng Diyos ang kalangitan at ang lupa, kaya’t Siya ang “nagtatag ng lahat ng mga dulo ng mundo.” Pagkatapos ay nagpapakita ito ng isa pang tanong, “ano ang pangalan ng Kanyang Anak, kung masasabi mo

“Samakatuwid, ang isa na ipinanganak, na” itinayo mula sa walang pasimula, mula pa sa simula “ay ang Anak ng Diyos. Ipinahayag niya na “bago ang Kanyang mga gawa noong una”, ang Kanyang paglikha, na inilagay Siya ni Jehova. Higit pang nagsasalita tungkol sa malapit na Kasamang ito ni Jehova, mula sa pasimula ng paglikha ng Diyos, ipinahayag ng Salita:

” Sa simula ay ang Salita, at ang Salita ay kasama ng Diyos , at ang Salita ay Diyos. Ang parehong ay sa simula sa Diyos . Lahat ng mga bagay ay ginawa niya ; at kung wala siya ay walang anumang ginawa na ginawa. Sa kaniya ay buhay; at ang buhay ay ang liwanag ng mga tao. “(Juan 1: 1-4)

Sinasabi nito na ang Anak ng Diyos na ipinanganak ay ang Salita ng Diyos, ginawa ng Diyos ang “lahat ng mga bagay ... sa pamamagitan Niya”. Kaya ito ay ang Salita ng Diyos, si Jesus, ang Kanyang bugtong na Anak na nasa Kanyang panig, na ginawa ang lahat ng mga bagay sa simula kasama Niya.

“Diyos ... sa mga huling araw na ito ay sinalita sa atin sa **pamamagitan ng kanyang Anak** , na kanyang itinalaga na tagapagmana ng lahat ng mga bagay, na sa **pamamagitan niya ay ginawa rin niya ang mga mundo** ” (Hebreo 1: 1-2)

“Sino ang larawan ng di nakikitang Diyos, ang panganay ng bawat nilalang: **Sapagka’t sa pamamagitan niya ginawa ang lahat ng mga bagay, na nasa langit, at nasa lupa** , nakikita at di nakikita, maging mga trono, o mga kapangyarihan, o mga pamunuan, o kapangyarihan: lahat ng bagay ay nilikha niya, at para sa kanya: “(Col. 1: 15-16)

Lubusang pinatotohanan ng Biblia na sa pasimula, ang Diyos, Ama, ay nagtrabaho sa pamamagitan ng Kanyang Anak sa paglikha ng lahat ng bagay. Samakatuwid ay nagpapatunay na hindi Siya nag-iisa sa Kanyang gawain.

Ibinabahagi ng Diyos ang Kanyang trono kasama ng Kanyang Anak, “na Siya ay nagtalaga ng tagapagmana ng lahat ng bagay,” kasama ang Kanyang trono.

“Datapuwa’t sa Anak ay sinasabi niya, Ang iyong luklukan, Oh Dios, ay magpakailan man : ang setro ng katuwiran ay ang setro ng iyong kaharian. Iyong minamahal ang katuwiran, at kinapootan mo ang kasamaan; kaya’t pinahiran ka ng Dios, na iyong Dios, ng langis ng kasayahan na higit sa iyong mga kasamahan. At, Ikaw, Panginoon, sa pasimula ay inilagay mo ang pundasyon ng lupa; at ang langit ay mga gawa ng iyong mga kamay : sila’y malilipol; ngunit ikaw ay nanatiling; at silang lahat ay matatanda na gaya ng isang kasuutan; At gaya ng isang bihisan ay iyong itatiklop sila, at sila’y babaguhin: datapuwa’t ikaw ay gayon din, at ang iyong mga taon ay hindi magkukulang. “(Hebreo 1: 8-12)

“At ngayon, O Ama, luwalhatiin mo ako sa iyong sarili sa kaluwalhatian na mayroon ako sa iyo bago ang sanlibutan .”
(Juan 17: 5)

“Ama, ibig ko na sila rin, na ibinigay mo sa akin, ay sa akin kung nasaan ako; upang makita nila ang aking kaluwalhatian, na ibinigay mo sa akin: sapagka’t inibig mo ako bago pa itinatag ang sanglibutan. “ (Juan 17:24)

Kaya nakita natin na ang Kasulatan ay nagpahayag na may **dalawa** sa simula ng paglikha ng Diyos:

1) Diyos Ama 2) Si Jesu-Cristo, ang bugtong na anak (ipinanganak) Anak ng Ama

Ang Tipan ng Bahaghari: Sa Trono Ay Nakaupo Ang Ama at Ang Anak

Kaya concluding na ang Diyos ay hindi nag-iisa sa paglikha. Ang paglikha ng buong kaharian ng langit, at ang trono sa ibabaw nito, ay ibinigay sa Kanya, yamang nakikibahagi Siya sa paglikha ng Ama.

Binibigyan tayo ng Biblia ng sulyap na ito ng Trono ng Diyos, na nagpapakita ng Anak na nakaupo sa kanang kamay ng Ama:

“Ngayon sa mga bagay na aming sinalita ay ang kabuuan: Mayroon tayong isang dakilang saserdote, na nakaupo sa kanang kamay ng trono ng kamahalan sa langit” (Heb rews 8: 1)

” Tumitingin kay Jesus ang may-akda at nagtatapos sa ating pananampalataya; na dahil sa kagalakan na inilagay sa harap niya ay nananatili sa krus, itinakwil ang kahihiyan, at inilagay sa kanang kamay ng trono ng Diyos. “(Hebreo 12: 2)

” Isang Awit ni David. Sinabi ng Panginoon sa aking Panginoon, umupo ka sa aking kanan, hanggang sa gawin ko ang iyong mga kaaway na iyong talampakan ... “(Mga Awit 110: 1)

Sa trono na ibinabahagi ng Ama sa Kanyang Anak, patuloy ang Salmista sa taludtod 4,

“SI JEHOVA ay sumumpa, at hindi ka magsisisi, **Ikaw ay isang saserdote magpakailanman** ayon sa utos ni Melquisedec.” (Awit 110: 4)

Sa gayon nakikita natin na ang Anak ng Diyos, na nakibahagi sa

malikhaing gawain ng Diyos, at ang Kanyang trono, ay isang Pari din, gayundin ang isang Hari (ang Order ni Melchizedek) sa pamamagitan ng banal na institusyon ng makalangit na Ama. Sa gayon ang makalangit na trono, ay isa ring trono ng saserdote. Gayunpaman, ang isang trono ng saserdote ay nangangailangan ng Sanctuary. Ang propeta ay nakikita sa pangitain, isang trono “mula sa simula” na eksaktong ito:

“Ang isang maluwalhating trono mula sa pasimula ay ang lugar ng aming santuario .” Jeremias 17:12

Kaya ang maluwalhating trono mula sa simula, bago ang “mga gawa ng lumang” ni JEHOVA, ang Anak ng Diyos ay itinatag bilang isang Pari at Hari. At bakit isang Priest? Siya ang Pari ng Sanctuary. At bakit isang Sanctuary? Iyan ang pinakamahalagang bahagi ng pag-unawa sa mga puntong ito, dahil walang iba pang mga punto upang dalhin tayo sa lugar na ito, walang ebanghelyo. Gayon pa man ay may ebanghelyo. Sa banal na pangitain, nakita ni Zacarias ang kaluwalhatian ng Anak ng Diyos:

“Kahit na itatayo niya ang templo ng PANGINOON; at kaniyang dadalhin ang kaluwalhatian, at siya’y uupo at mamamahala sa kaniyang luklukan; at siya’y magiging saserdote sa kaniyang luklukan: at ang payo ng kapayapaan ay mapapasa **kanila** .
“(Zacarias 6:13)

Sinabihan tayo na “ang payo ng kapayapaan ay magiging kapwa sa kanila.” Hindi lamang pinatutunayan ang dalawa, ngunit sinasabi nito na ang payo ng kapayapaan ay nasa pagitan nila. Ang salitang Hebreo para sa “ay magiging” ay lalong kagiliw-giliw, ng panahunan na ito ay nangangahulugang “AKO”, o “umiiral”, “maging / ay / ay”. Ito ay ang salitang Hebreo na “HawYah”, kung saan nagmula ang pangalang JEHOVA, at nangangahulugang “walang hanggan”. Ito ang parehong mga salita na ginamit ng ating Diyos sa pagsasalita kay Moises:

“At sinabi ng Diyos kay Moises, AKO [HawYah] NA AKO [HAWA]: at sinabi niya, Ganito mo sasabihin sa mga anak ni Israel, AKO [Hawyo] ay nagsugo sa akin sa iyo. “(Exodo 3:14)

Samakatuwid, ang isang tumpak na pag-render ng Zacarias 6:13 ay maaaring basahin din: “Kahit na Siya ay nagtatayo ng templo ng PANGINOON; at nagdadala ng kaluwalhatian, at nakaupo at namamahala sa Kanyang trono; at Siya ay isang saserdote sa Kanyang trono, at ang payo ng kapayapaan ay nasa pagitan nila.”

Ano ang payo ng kapayapaan sa pagitan ng ating Ama sa Langit at ng ating Dakilang Mataas na Saserdote? Ito ay mula sa pasimula, at kung ano ang itinatag sa trono. Ito ang pinakasagrado ng mga payo, dahil dito, itinatag ang Anak, ang Santuwaryo, at ang Trono sa lahat ng nilikha. Ano ang walang-hanggang payo na mula sa simula sa pagitan ng mga ito pareho? Ito ang pagbabalangkas ng plano ng ebanghelyo. Ang Salita ng Diyos ay nagpapahayag:

Ang Payo ng Kapayapaan ay sa pagitan nilang Dalawa.

“Yamang nalalaman ninyo na hindi kayo **tinubos ng mga bagay** na madudumol ... Datapuwa’t **sa mahalagang dugo ni Cristo** , na gaya ng isang kordero na walang dungis at walang dungis: Na tunay **na nauna nang itinalaga bago pa ang pagkakatatag ng sanglibutan** , datapuwa’t nahayag sa mga huling araw na ito. para sa iyo, “(1 Pedro 1: 18-20)

Sa ganitong payo ng kapayapaan na umiiral sa pagitan ng Ama at Anak, tinawag itong “nakatagong karunungan”:

“Ngunit sinasalita natin ang karunungan ng Diyos sa isang misteryo, maging **ang nakatagong karunungan** , na **itinakda ng**

Diyos bago ang mundo sa ating kaluwalhatian: “(1 Corinto 2: 7)
” Maging ang hiwaga na **inilihim sa lahat ng panahon at lahi** :
datapuwat ngayo’y **nahayag na** (ipinahayag) sa kaniyang mga
banal: Upang minagaling ng Dios na ipakilala kung ano ang mga
kayamanan ng kaluwalhatian ng hiwagang ito ... na si Cristo ay
nasa iyo, ang pag-asa ng kaluwalhatian: “(Colosas 1: 26-27)

Samakatuwid, nakikita natin na ito ay nakatago simula sa
paglikha. Ang plano ng pagtubos ay nabuo sa pagitan ng Diyos
at ng Kanyang Anak sa simula pa, kung ang tao ay pipiliin na
sumira sa kanyang sarili sa pamamagitan ng pagsuway sa utos ng
Kanyang Lumikha, at kumain ng bunga ng kasalanan. Gayunpaman,
sa pagkahulog, ang payo ng kapayapaan, ang walang hanggang
tipan, sa unang kasalanan ay naging epektibo. Dinalaw sila ng
Voice of God sa kanilang pagkahulog, at ipinangako na durugin
Niya ang kapangyarihan ng serpiyente, si Satanas. Ang
pangakong iyan ay sapat na upang sirain ang kanyang
kapangyarihan sa kanilang mga puso kung naniniwala sila sa
payo ng kapayapaan. Doon, tinakpan Niya ang kanilang kahubaran
sa isang napatay na kordero, at ipinahayag sa kanila:

“... ang mga bundok ay aalis, at ang mga burol ay
aalisin; nguni’t ang aking kagandahang-loob ay hindi
mahihawalay sa iyo, **ni mawawalan ng tipan ng aking kapayapaan**,
sabi ng Panginoon na **may awa sa iyo** . “(Isaias 54:10)

Hindi Ginawa ng Diyos ang Pagpasok ng Kasalanan, Ngunit Isang Plano ang Ginawa Bagopaman ...

Kaya ano ang payo ng kapayapaan? Ito ang “tipan ng Aking kapayapaan” sabi ng Salita ni JEHOVA. Ipinahayag na ang daan ng Kanyang habag ay naitatag mula sa pasimula, bago ang Kanyang “mga gawa ng dati”, na ” **inordenan**” ang **Kanyang Anak upang maging ang Kordero ng sakripisyo, bago ang pundasyon ng mundo** . Hallelujah! Ang kapayapaan ng payo na ito ay walang iba kundi ang kapayapaan na nauna sa Diyos sa pamamagitan ng Kanyang Anak:

“Dahil sa pagiging matuwid sa pamamagitan ng pananampalataya, **mayroon tayong kapayapaan sa Diyos sa pamamagitan ng ating Panginoong Jesu-Cristo : Sa pamamagitan din niya ay mayroon tayong access sa pamamagitan ng pananampalataya sa biyayang ito kung saan tayo nakatayo** , at magalak sa pag-asa ng kaluwalhatian ng Diyos. “(Roma 5: 1-2)

“Ngunit ngayon kay Kristo Jesus kayo na kung minsan ay malayo ay nalalapit sa pamamagitan ng dugo ni Cristo. **Sapagkat siya ang ating kapayapaan** , na gumawa ng kapwa, at ibinagsak ang gitnang pader ng pagkakabahagi sa pagitan natin “(Efeso 2: 13-14)

“At siya ang ulo ng katawan, ang iglesia: sino ang simula, ang panganay mula sa mga patay; na sa lahat ng mga bagay ay maaaring siya ang nangunguna. Sapagka’t nalugod ang Ama na sa kaniya ay nananahan ang buong kapuspusan; At, **nang magkaroon ng kapayapaan sa pamamagitan ng dugo ng kanyang krus** , sa pamamagitan niya **upang ipagkasundo ang lahat ng bagay sa kanyang sarili** ; sa pamamagitan niya, sinasabi ko, maging sila ay mga bagay sa lupa, o mga bagay sa langit. “(Colosas 1: 18-20)

Ang plano na itinatag sa puso ng Diyos at ng Kanyang Anak bago ang paglikha ng mundo ay, sa kaganapan ng kasalanan, “pag-areglo ng lahat ng mga bagay” sa Diyos sa pamamagitan ng Isa na ginawa ng Diyos ang lahat ng mga bagay! At hindi lamang gayon, kundi sa puso ng Diyos samakatuwid, nang nabuo ang plano na ito, ipinahayag nito ang isang bagay na pinakamahalaga. Ang payo na ito ay naayos na bago ang paglikha ay ipinasok ng Diyos at ng Kanyang Kristo, ngunit hindi para sa Kanilang Sarili na nilikha nila ang plano na ito. Ipinapahayag ng mga Kasulatan na para sa atin, na ipinahayag na Siya ay “piniling tayo ... bago ang pagtatatag ng sanlibutan”: **“Kung paanong pinili niya tayo sa kanya bago pa itinatag ang mundo, upang tayo ay maging banal at walang kasalanan bago siya sa pag-ibig: “(Efeso 1: 4)**

” Sino ang nagligtas sa amin , at Tinawag tayo ng isang banal na pagtawag ... ayon sa kanyang sariling layunin at biyaya, na ibinigay sa atin kay Cristo Jesus bago pa magsimula ang mundo, “(2 Timoteo 1: 9)

Iniligtas tayo ng Diyos mula sa simula kung pipiliin nating magpahinga sa Kanyang pagmamahal. Iniligtas Niya tayo, at tinawag tayo, at pinili tayo, at binigyan pa tayo ng biyaya BAGO ANG BUHAY NA MUNDO; bago tayo isinilang, nakita Niya ang awa, at biyaya at kaluwalhatian na Siya ay mahikayat sa atin sa Kanyang pagmamahal. Nakikita niya ang tipan ng kapayapaan, at ipinahayag Niya, “Iniligtas kita, bumalik ka sa Akin.” Ang kaligtasan ay nakalagay na, kaya walang kailangang mawawala. Siya na nagtataguyod sa mga sanlibutan ay nag-ayos ng isang bagay na higit pa kaysa sa mundo, at nakita Niya tayo sa mismong bagay.

Ito ay “ang pag-ibig ng katotohanan” na dapat nating linisin ang ating mga kaluluwa sa pagsunod. Ipinapahayag nito na ang langit ang ating tahanan. Ipinapahayag nito na ang ating namamalagiang lugar ay nasa Kordero ng Diyos bago ang pundasyon ng mundo. Na itinatag Niya ang Kanyang santuwaryo at Priesthood para sa atin, sa pag-ibig kung saan Niya tayo

minahal.

Bakit dapat nawala ang sinuman? Sapagkat “hindi nila sinusunod ang ebanghelyo ng ating Panginoong Jesu-Cristo” (2 Tesalonica 1: 8). Ang parehong ebanghelyo na inorden sa kanilang kaluwalhatian, sila ay tumanggi. At bakit sila tumanggi? Dahil kay Satanas.

Binulag ng diyos ng mundong ito ang mga isipan ng marami mula sa maluwalhating paghahayag ng pag-ibig ng ebanghelyo

“Nguni’t kung ang ating ebanghelyo ay itinago, ito ay itinago sa kanila na nawala: Na binulag ng diyos ng sanlibutang ito ang mga isipan ng mga hindi naniniwala, baka ang liwanag ng maluwalhating ebanghelyo ni Cristo, na larawan ng Diyos , ay dapat magpakinang sa kanila “(2 Corinto 3: 3-4)

Ipinapahayag na siya ay gumagawa” sa lahat ng panlilinlang ng kalikuan sa kanila na namamatay; sapagkat hindi nila tinanggap ang pag-ibig ng katotohanan, upang sila ay maligtas. “(2Te 2:10)

Samakatuwid, mababasa natin:

“At lahat na nananahan sa ibabaw ng lupa ay sasamba sa kanya, na ang mga pangalan ay hindi nakasulat sa aklat ng buhay ng Kordero na pinatay mula sa pagkakatatag ng mundo.” (Apocalipsis 13: 8)

Si Jesus ay tinawag na ang Kordero na pinatay mula sa Foundation ng mundo, isa pang pagtukoy sa payo ng kapayapaan na umiiral. Siya ay pinatay mula sa pundasyon ng sanlibutan, bilang Kordero na isang handa na sakripisyo “inordenado” para sa nahulog na tao, upang maging ang Kordero na nag-uumpisa ng awa at buhay. Narito ang pangakong ibinigay ng Diyos:

“Sa pag-asa ng **buhay na walang hanggan** , na kung saan ang Diyos, na hindi maaaring magsinungaling, ay **ipinangako bago pa magsimula ang mundo**” (Tito 1: 2)

” **Na mula sa pasimula** , na narinig natin, na nakita natin sa ating mga mata, ay tumingin, at hinawakan ng ating mga kamay, **ng Salita ng buhay ; (Sapagka’t ang buhay ay nahayag** , at ating nakita, at pinatotohanan, at ipinakilala sa inyo **ang buhay na walang hanggan na kasama ng Ama** , at **ipinahayag sa atin;**) .Ang nakita at narinig namin ay ipinahayag namin sa inyo, upang kayo naman ay magkaroon ng pakikisama sa amin: at tunay na ang ating pakikisama ay kasama ng Ama, at ng kaniyang Anak na si Jesucristo. “(1 Juan 1: 1-3)

Sa itaas na sipi, tinawag ni Juan si Jesus “ang Salita ng buhay”, “na mula nang pasimula”, at “ipinakita”, kahit na tinawag Niya ang “buhay na walang hanggan, na kasama ng Ama, at ipinahayag”; sa parehong liham, na ipinahayag ang buhay na ito na walang hanggan na kasama ng Ama, sabi niya: “At ito ang tala, na ibinigay ng Diyos sa atin ang buhay na walang hanggan, at **ang buhay na ito ay nasa kanyang Anak .**”

Samakatuwid, kung ang buhay ay ipinahayag kay Juan, at ang buhay na walang hanggan ay nasa Kordero na pinatay mula sa pundasyon ng sanlibutan, bilang Kordero na nagdadala ng kahabagan kay Adan, at lahat ng nagkasala bago Siya ipinahayag, kung gayon Siya rin ang Buhay mula sa ang pundasyon ng mundo, na nagbibigay ng buhay na walang hanggan

sa lahat ng naniniwala mula sa pundasyon ng mundo. Bago pa man ang Kanyang Pagkabuhay na Mag-uli, sinabi ni Cristo:

“Sinabi ni Jesus sa kanya,” Ako ang pagkabuhay na maguli, at ang buhay: ang sumasampalataya sa akin, bagama’t siya ay patay, gayon ma’y mabubuhay siya. “(Juan 11:25)

Samakatuwid, si Kristo ang muling pagkabuhay mula sa pundasyon ng mundo , at Siya ang ating Buhay. Ito ang kapayapaan, ito ang buhay, ito ang pag-asa na ibinigay sa inyo sa ebanghelyo, na nagpapahayag ng pag-ibig ng Diyos sa inyo. Samakatuwid, ang tanong na nananatili, na hinihiling ni Jesus sa iyo, ay ito:

“At ang bawa’t nabubuhay at sumasampalataya sa akin ay hindi na mamamatay. Naniniwala ka ba? “(Juan 11:26)